

Ишъ *межд.* ишъ: Ишъ што мисли! (*Вотъ еще что выдумалъ!*)
Тб. 4.

Ишъ-аллахъ* (*inchā, locut. ar. pour in chā allāhi. Si Dieu veut, s'il plaît à Dieu*) *восклицаніе* дай Богъ: Добъръ е Господь; да ми са живи кумшійтѣ; искамъ това да стане; ишъ аллахъ! Господь напредъ, нін подирѣ. Зк. 17.

Ищахлія* *с. м. производное отъ послѣдующаго, имѣющій* аппетитъ, охотникъ: Оти е Стоянтъ бекрія, На руйно вино ищахлія По тія хладни земници. Ч. 346.

Ищахъ* (*ichtāh, s. t. Appétit. Mot corrompu de l'arabe ichtihā*) *с. м. аппетитъ, вкусъ*: Нему му са отвара ищахъ и той испива цѣла ока. Зк. 80. „Хайде да пинеме по-малко ракийка, защото-то тя ни дава ищахъ за ѣдене“. З. 232. И тѣй утрѣ щомъ ти дадѣтъ, да ядешъ съ ищахъ. Х. I, 28. Гледката на нанизаното месо докара му ищахъ. Р. А. 35. А пакъ похта-та (ищахъ-тъ) е му съвсѣмъ развалена. Л. Д. 1869 р. 112. Отидохъ на безестена за да си купя нѣкоя копринена дрѣха по ищаха си. Х. I, 191. (*сн.* похта).

Ищѣ *см.* искамъ.

Е.

Еа 1) *нарѣч. энклит. (ср. какъ, како) какъ*: Еа самъ тенка та висока, И самъ бела та румена, Още да би ц'рна ока, Ке залюба царіото, царіото хазнадарче, Беговото челебиче. В. 85. Еа писка змія а вогень, така и Стоянтъ за Милка. В. 92. **Еой еа** *мѣст. неопред. обобщ.* кто-бы ни, всякій (каждый) кто: Сѣче кого кѧ завръне, като зѣліе. Тб. 88. „Това сме ние, това сжмъ азъ, свои сме!“ Говорѣше Янкель съ кого кѧ се срѣшнеше. Тб. 98. **Еа не бихъ могълъ?** отчего-бы я не могъ, отчего-бы мнѣ нельзя было: Ихъ мажу, ка не бихъ могла да станѣ на книгѣ, та да мя дръжишь все на рѣцѣ? Л. Д. 1870 р. 176. 2) *союзъ врем.* а) какъ только, лишь только: Еа ги видѣ гѣздава дѣвойка, Отдалѣк' ги момѧ братимѣла. Д. 38, 4—5. Еа е бѣ зачулъ Петаръ трѣговецъ, А той си прегна брѣза талига. М. 116. б) *когда*: Еа си дойднѣ въ чапре-то, Да си свалишъ мали ручокъ, На бѣлъ каменъ да г' оставишъ. М. 204. Вечеръ дома ка ке дойдатъ (*моми-те*), ке ме (*цвете-то*) свалятъ отъ глава-та. М. 387. в) какъ, съ тѣхъ поръ какъ: Етѣ станѧ, три мѣсеци, ка пиѣме руйно вино. Д. 39, 4—8. А сега тридесетъ години, ка сжмъ азъ братецъ не видела. М. 87. **Отъ еа** *союзъ врем.* какъ, съ тѣхъ поръ какъ: Ней море, море дивойко! Отъ ка миѧ край вази, Отъ тога язъ лежа. В. 109. Отъ ка ся синко ожени,